

પ્રાચીન ઋષિઓએ કરેલી ઇશ્વર સ્તુતિ

આ જગતની ઉત્પત્તિ પહેલાં એક માત્ર ઇશ્વરજ ક્રો, બીજું કંઈજ નહોતું. તે એકજ છે, એના જોવો બીજો કોઈ પણ નથી અને તે સત્સ્વરૂપ છે.

તેણે બ્રહ્માંડ રચવાનો વિચાર કર્યાથી તેની ઇચ્છા થીજ આ બધું જગત ઉત્પન્ન થયું છે.

એનાથીજ સર્વનો આધાર આ પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ તથા આકાશ ઉત્પન્ન થયાં છે; અને એનાથીજ સૌ જીવોના પ્રાણ, મન, ઇન્દ્રિયો તથા શરીરો ઉત્પન્ન થયાં છે.

એના ભયથી અગ્નિ બળે છે, એના ભયથી સૂર્ય તપે છે, એના ભયથી મેઘ વરસે છે, અને એના ભયથી વાયુ ધ્રુવે છે.

માટે જેમાંથી સર્વ જીવો ઉત્પન્ન થયા છે, ઉત્પન્ન થઈને જેના વડે જીવતા રહે છે, અને પ્રલયકાળે જેની અંદર તે સમાઈ જાય છે, તેનું વધારે સારી રીતે ચોખ્ખું જ્ઞાન ળવવાની ઇચ્છા રાખો, તે સર્વ શક્તિમાન મહાન પર-
ાત્મા છે.

એ ભગવાન મહા આનંદ સ્વરૂપ છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અમદાવાદ

પર: ૪૬૪૬

૬૫૦૪

શ્રીચીન ઋષિયોએ કરેલી ઇશ્વર સ્તુતિ.

ગુજરાતી કોમ્પોઝિટ સ્વરૂપ પરમાત્મામાંથીજ સર્વ પ્રાણીઓ ઉત્પન્ન થાય છે, ઉત્પન્ન થઇને આનંદ સ્વરૂપ ઇશ્વરથીજ જીવતાં રહે છે, અને પ્રલયકાળે આનંદ સ્વરૂપ બ્રહ્મમાંજ સૌ પાછાં જાય છે.

જે બીજા કોઇનો પણ આધાર રાખતા નથી, એવા ભગવાનને આધારે જે હરીજનો રહેછે, તે હરીજનોની બધી બહીક મટી જાય છે.

તે દેખી શકાય નહીં એવા છે, પકડી શકાય નહીં એવા છે, અને ગોત્ર તથા વર્ણ વિનાના છે, એ સૌમાં વ્યાપી રહેલા છે, એ બહુ સૂક્ષ્મ છે, એ વધે થોડે નહીં એવા છે, અને એ સર્વ વસ્તુઓ તથા સર્વ જીવોનું મૂળ છે. એને જ્ઞાનીઓ સર્વ ઠેકાણે જીવે છે, અને એના જે જે વખાણ કરીએ તથા એના જે જે ગુણ ગાઇએ તે સૌ એની લાયકાત પ્રમાણે થોડાંજ છે.

હે હરીજનો ! ઇશ્વરને ઓળખનારા મહાત્માઓ કહે છે કે, તે નાશ પામે નહીં એવો છે, તે મોટા નથી, તે નાનો નથી, તે ટુંકા નથી, તે જાંબો નથી, તે રંગ વિનાનો છે, તે ક્યાંય પણ લેવાય નહીં એવો છે, એની ઉપર કોઇની ક્રાયા પડી શકતી નથી, એની પાસે અધાર રહી શકતું

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૦૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગા. રા. ન. ગા. વિ. સો. સો. ૩૨૫
૫૫૨૨-૮૬

વિષય પ ૨. ૪૬૪૬

નથી, એની પાસે વાયુ પ્હોંચી શકતો નથી, એ આકાશથી પણ અલગ છે અને એ સંગ વિનાનો છે. ઢાઢપણુ પ્રમાણે એને પ્હોંચી શકે એમ નથી, માટે ઢાઢની પણ સાથે ભગવાનની સરખામણી થઈ શકે તેમ નથી.

ભગવાનના હુકમથી આ સૂર્ય ચંદ્ર નિયમમાં રહેલા છે.

ભગવાનના હુકમથી આ પૃથ્વી ને સ્વર્ગ ટકી રહેલાં છે.

અને ભગવાનના હુકમથી પગ, મૂહુર્ત, રાત્રિ, દિવસ, પખવાડીયાં, મહિનાઓ, ઋતુઓ તથા વરસો આવે છે ને જાય છે.

એ નાશ ન પામે એવા ઇશ્વરને ઢાઢ માણસો જોઈ શકતાં નથી, પણ તે સૌને જોઈ શકે છે; ઢાઢ તેનું બોલવું સાંભળી શકતા નથી, પણ તે સર્વનું બોલવું સાંભળી શકે છે; ઢાઢ પણ ભગવાનના મનની ગતિ જાણી શકતું નથી, પણ ભગવાન સૌના મનની વાતો જાણી લે છે. અને જેવો જાણવો જોઈએ તેવો ઢાઢ પણ તેને જાણી શકતો નથી પણ તે સર્વને બરોબર રીતે જાણે છે.

ઇશ્વર પ્રાણ સ્વરૂપ છે. તેમાંથી આ સર્વ બ્રહ્માંડ ઉત્પન્ન થયું છે, અને એના નિયમ પ્રમાણે તે ચાલે છે.

કાનમાં સાંભળવાની શક્તિ તેણેજ મૂકેલી છે, અને તેની સત્તાથીજ કાનથી સાંભળી શકાય છે, માટે તે કાનનો પણ કાન છે.

આંખમાં જોવાની શક્તિ તેણેજ મૂકેલી છે, અને તેની સત્તાથીજ આંખથી જોઈ શકાય છે, માટે તે આંખની પણ આંખ છે.

મનમાં સંકલ્પ વિકલ્પ કરવાની તથા વિચારવાની શક્તિ તેણેજ મૂકેલી છે, અને તેની સત્તાથીજ મન પોતાનું કામ કરી શકે છે, માટે તે મનનું પણ મન છે.

વાણીમાં બોલવાની શક્તિ તથા તેના અર્થ ને ભાવ સમજવાની શક્તિ તેણેજ મૂકેલી છે, અને તેની સત્તાથીજ વાણી બોલી શકાય છે તથા સમજી શકાય છે, માટે તે વાણીની પણ વાણી છે, અને એના હુકમથીજ પ્રાણ ચાલે છે; એની શક્તિ વિના પ્રાણથી કંઈ થઈ શકતું નથી, માટે તે પ્રાણનો પણ પ્રાણ છે.

અસલના ઋષિયો કહેતા કે, અમારી અગાઉ થઈ ગયેલા માહાત્માઓ પાસેથી, ભગવાન વિષે અમે એવું સાંભળ્યું છે કે, તે આંખથી દેખી શકતો નથી, તેની પાસે વાણી પોંચી શકતી નથી, અને ત્યાં મન પણ નહીં શકતું

નથી, એટલુંજ નહીં પણ અમે એના વિષે કાંઈપણ વધારે જાણતા નથી, અને દેવી રીતે એનો ઉપદેશ આપવો જોઈએ તે પણ અમે સમજી શકતા નથી; કારણકે તે જાણેલી વસ્તુઓથી જુદો છે અને અજાણી વસ્તુઓથી બહાર છે.

જે વાણી વડે વર્ણવી શકાય કે વાણીથી પકડી શકાય નહીં તેવો છે, પણ જેની શક્તિ વડે કરીને વાણી બોલી શકાય છે, તેનેજ તમે ભગવાન જાણો.

બહુ બહુ તર્ક વિતર્ક કર્યા છતાં પણ જ્યાં માણસોનું મન પહોંચી શકતું નથી, પણ જે આપણા મનની અંદરની દરેક બાબતો જાણે છે, તેનેજ તમે ભગવાન જાણો.

જે આંખથી દેખી શકાતો નથી, પણ જેની શક્તિ વડે કરીને આંખો જોઈ શકે છે, તેનેજ તમે ભગવાન જાણો.

જે કાનથી સાંભળી શકાતો નથી, પણ જેના વડે કરીને કાનમાં સાંભળવાની શક્તિ રહેલી છે, તેનેજ તમે ભગવાન જાણો.

અને પ્રાણથી પણ જેનું સ્વરૂપ જાણી શકાતું નથી, પણ જેની શક્તિ વડે કરીને પ્રાણ પોતાનું કામ કરી શકે છે, તેનેજ તમે ભગવાન જાણો.

જો તમે તમારા મનમાં એમ સમજતા હો કે ‘મેં ઇશ્વરનાં સ્વરૂપને બહુ સારી રીતે જાણ્યું છે, તો નક્કી તમે ઇશ્વરનાં સ્વરૂપને બહુ જ થોડું જાણ્યું છે.

“ઇશ્વર સ્વરૂપને સારી રીતે જાણ્યું છું” એમ હું મહારા મનમાં માનતો નથી, તેમજ “ઇશ્વરના મહિમા વિષે હું કંઈ જાણતો નથી” એમ પણ નથી, “હું ઇશ્વરના સ્વરૂપને જાણતો નથી એમ નથી ને જાણ્યું છું” એમ પણ નથી” આ વચનનો ભેદ જે અમારામાંથી સમજે છે, તેજ તેને જાણે છે.

સારી રીતે ઇશ્વરના મહિમાને જાણનારા જ્ઞાની ભગતને એમ લાગે છે કે, હું ઇશ્વરના સ્વરૂપને જાણતો નથી; પણ જે અજ્ઞાની માણસ હોય તેને એમ લાગે છે કે, હું ભગવાનના સ્વરૂપને જાણ્યું છું, માટે જે હરિજન એમ સમજે છે કે, હું ઇશ્વરના સ્વરૂપને જાણતો નથી, તેણે ઇશ્વરને જાણ્યો છે, અને જે એમ સમજે છે કે, મેં ઇશ્વરને જાણ્યો છે, તેણે ઇશ્વરને ઓળખ્યો નથી.

જો આ ભવમાં ઇશ્વરને ઓળખી લેવાય તો જન્મારો સંકળ થાય છે, અને જો ન ઓળખાય તો મહા અનર્થ

થાયછે, માટે જ્ઞાની માણસો જગત્ની સર્વ વસ્તુઓમાં એક માત્ર ભગવાનને જ જોઈને, આલોકમાં શાંતિ પામેછે, અને પછી અંમર થાયછે.

ઇશ્વર એક જ છે, એના જેવો બીજો કોઈ નથી, તે અચલ છે, છતાં પણ મનના વેગ કરતાં પણ એનો વેગ ઘણો વધારે છે; ઇશ્વરને ઇન્દ્રિયો પહોંચી શક્તિ નથી; અને સ્થિર રહ્યા છતાં પણ ઇન્દ્રિયો તથા મનની પાર જઈ શકેછે; અને એની શક્તિથી જ પ્રાણીઓમાં વાયુ હરેફરેછે.

તે ચાલેછે ને વળી તે ચાલતો પણ નથી, તે દુરમાં દૂર છે, અને વળી તે પાસેથી પણ પાસે છે; તે સૌના અંતરમાં છે અને વળી તે સૌની બહાર પણ છે.

જગત્ના સૌ જીવો, તથા બધી વસ્તુઓ, ભગવાનની અંદર જ રહેલી છે એમ જને દેખાયછે, અને જગત્ના સૌ જીવો તથા બધી વસ્તુઓમાં પરમાત્મા પોતે રહેલા છે, એમ જને દેખાયછે, તે કોઈને પણ દુઃખ દેતો નથી, કે કોઈનો પણ તિરસ્કાર કરતો નથી.

ભગવાન સર્વ વ્યાપક છે, તે પવિત્ર છે, તે શુદ્ધ છે, તે પાપ વિનાનો છે, સર્વથી શ્રેષ્ઠ છે, તે બીજા કોઈની

મદદથી નહીં, પણ પોતે પોતાની શક્તિથીજ પ્રકાશવાળો છે, અને તે હમેશાં સૌને જોઈતી જરૂરની વસ્તુઓ પુરી પાડે છે.

ઈશ્વર સત્ય સ્વરૂપ છે, જ્ઞાન સ્વરૂપ છે, અને અનેક પ્રકારનાં રૂપ લઈ શકે તેવા છે. તે ઈશ્વર મહારા અંતઃકરણમાં રહેલા છે એમ જ સમજે છે, અને અનન્ય ભાવથી એની સાથે એકતા અનુભવે છે, તે માણસ ઈશ્વરનો અલૌકિક આનંદ ભોગવી શકે છે.

ભગવાન પવિત્ર છે, તે અવયવ વિનાના છે, અને તે જ્યોતિને પણ જ્યોતિ આપનારા છે. એ કલ્યાણકારક ભગવાનને ભગવદ્ જ્ઞાનવાળા જ્ઞાની હરિજનો, પોતાના અંતઃકરણના હંડાણમાં જોઈ શકે છે.

ભગવાનનો ખનાવેલો સૂરજ ભગવાનને તેજ આપી શકતો નથી, ચંદ્ર કે તારા તેને તેજ આપી શકતા નથી, અને વિજળી પણ તેને પ્રકાશ કરી શકતી નથી. આખું જગત્ એના પ્રકાશથીજ પ્રકાશિત થાય છે, એટલુંજ નહીં પણ અનંત ઘ્ર્ણાંડો, એના તેજથીજ તેજસ્વી થઈ રહેલા છે.

જે જ્ઞાની ભગત એમ સમજે છે કે ઇશ્વર પ્રાણનો પણ પ્રાણ છે, અને જગતની દરેક વસ્તુઓમાં જુદે જુદે રૂપે તે પોતેજ રહેલો છે, તે ભગત ભગવાનનાજ ગુણ ગાયા કરે છે, અને ભગવાનની વાતો શિવાય બીજી કંઈ વાતો કરતો નથી એટલુંજ નહીં પણ, તે ભગવાનમાંજ રમ્યા કરે છે, ભગવાન ઉપરજ પ્રેમ રાખે છે, અને ભગવાનને અર્પેજ ભલાં કામો કર્યા કરે છે, આવા ભક્તો હરિજનોમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ છે.

તે મોટામાં મોટા છે, તે પોતે પોતાના પ્રકાશથીજ પ્રકાશવાળો છે, અને એનું સ્વરૂપ ચિંત્વનમાં આવી શકે એવું નથી, કારણ કે તે ગ્રીણામાં ગ્રીણો છે, તે જુદાં જુદાં રૂપમાં રહેનારો છે, તે દુરથી પણ બહુ દુર છે, પાસેથી પણ બહુ પાસે છે, અને તે અહીંજ આત્માની અંદરજ રહેલો છે.

ભગવાન આંખથી જોઈ શકાતા નથી; વાણી ત્યાં પહોંચી શકતી નથી; અને બીજી કોઈ ઇન્દ્રિયો પણ એને પકડી શકતી નથી. તેમજ તપ કરવાથી કે યજ્ઞો વિગેરે કર્મ

કરવાથી પણ ભગવાન મળતા નથી, પણ જ્યારે વૃત્તિયો શાંત થાય, અંતઃકરણ શુદ્ધ થાય, ચોખ્ખું જ્ઞાન થાય, અને સાચું ધ્યાન ધરાય, ત્યારેજ વિકાર રહિત ભગવાન મળે છે.

તે મહાન છે, તે નિયમમાં રાખવાવાળાઓને પણ નિયમમાં રાખવાવાળો છે, તે દેવતાઓને પણ દૈવત આપવાવાળો છે, તે રાજાઓનો પણ રાજા છે, તે માયાથી અલગ છે ને માયાથી શ્રેષ્ઠ છે, તે પોતે પોતાનાજ તેજવાળો છે, અને તે આલોક તથા પરલોકને નિયમમાં રાખવાવાળો છે. તે સ્તુતિ કરવા લાયક ભગવાનને જાણવા અમે ઇચ્છીએ છીએ.

તેને શરીર નથી, તેને ઇન્દ્રિયો નથી અને કોઈપણ એના જોવો કે એનાથી શ્રેષ્ઠ એવામાં કે સાંભળવામાં આવતો નથી. એની અદ્ભુત શક્તિ સર્વ ઠેકાણે જુદી જુદી રીતે સંભળાય છે અને એની જ્ઞાનશક્તિ, બળ તથા ક્રિયાઓ સ્વભાવિક છે.

આખા બ્રહ્માંડમાં એનો કોઈ બાણી નથી, ને એને કોઈ નિયમમાં રાખવાવાળો નથી; તેમજ એનો કોઈ આકાર કે ચિન્હ નથી, પણ સર્વત્ર કારણ એ છે. એટલુંજ નહીં

પણ એને કાંઈ ઉત્પન્ન કરવાવાળો નથી, તેમજ એને કાંઈ પાળવાવાળો પણ નથી.

ઇશ્વર એકજ છે, તે સ્વયંપ્રકાશ છે, તે જગત્પત્ની સર્વ વસ્તુઓમાં, તથા સર્વ પ્રાણીઓમાં ગૂઢરૂપથી રહેલા છે, તે સર્વ વ્યાપક છે, તે સર્વ પ્રાણીઓનાં અંતરમાં રહેલા છે, તે સૌને કર્મનું ક્ષણ આપવાવાળા છે, તે સૌ જીવોને ઠરવાનું ઠેકાણું છે, તે સૌના સાક્ષી છે, તે ચૈતન્યરૂપ છે, તે ઉપાધી વિનાના છે, અને તે ગુણોમાં લેપાય નહીં એવા છે

જે ભગવાન ભેદ વિનાના છે, સૌને વશ રાખનારા છે, અને એકજ તત્ત્વમાંથી અનેક કાર્ય બનાવનારા છે, તેજ ભગવાન મારા અંતરાત્મામાં રહેલા છે એમ જે અનુભવી શકે છે, તેને કદી પણ નાશ ન પામે એવું સુખ મળે છે, અને જેઓ ભગવાનની સાથે એવી રીતે તન્મય થઈ શકતા નથી, તેઓને એ સુખ મળતું નથી.

આ વિશ્વની સઘળી વસ્તુઓને જે ટકાવી રહેલો છે, જે ચૈતન્યનું ચૈતન્ય છે, જે પોતે એકલોજ જગત્પત્નાં સૌ તત્ત્વોનો જેવા જેઠાએ તેવા ભોગો આપે છે, જે જગત્પત્નું

કારણ છે અને જે જ્ઞાનથી તથા યોગથી જાણવા યોગ્ય છે, તે ભગવાનને જે જાણે છે, તે જન્મ મરણ વિગેરે બધી જાતનાં બંધનોમાંથી છુટી જાય છે.

આ વિશ્વનો બનાવવાવાળો પરમેશ્વર છે, તે માહાત્મા-ઓના હૃદયમાં હમેશાં ઉત્તમ રૂપથી રહે છે, અને જ્યારે અંતરમાંથી બધી જાતના સંશયો મટી જાય ત્યારે તે પ્રકાશિત થાય છે. જેઓ એને જાણે છે તેઓ મરણના ભયમાંથી છુટી જાય છે.

તે સર્વ વસ્તુઓમાં છુપી રીતે રહેલો છે, તે આત્મામાં છે, તે અતિ ન્હાનામાં ન્હાનાં પરમાણુઓમાં પણ છે અને જીનામાં જીના છે, છતાં પણ એનું જ્ઞાન મેળવવું બહુ મુશ્કેલ છે, અને ધીરજ રાખીને જે હરિજનો પોતાના અંતઃકરણમાં ઉંડા ઉતરતા જાય છે, તેઓ પરમાત્માને જાણી શકે છે, અને જે એને જાણે છે, તે હર્ષ શોકમાંથી મુક્ત થાય છે.

તે જગતના કર્તા છે, તે સૈાને જાણવાવાળા છે, તે સૈાના આત્મા છે, તે સૈાનું કારણ છે, તે ચૈતન્ય રૂપ છે, તે

કાળના પણ કર્તા છે, તે અલૌકિક ગુણવાળા છે, ને સર્વને સર્વ રીતે જાણનારા છે. તેનામાં કંઈ પણ ફેરફાર થાય નહીં એવા છે, સૌ જીવોના સ્વામી છે, તે સૌ ગુણોને નિયમમાં રાખવાવાળા છે, અને તે સૌ સૌનાં કર્મો પ્રમાણે બંધન તથા મોક્ષ આપનારા છે.

જે ભગવાનના હુકમથી, રાત ને દિવસ મારફત, વરસોતું ને કાળતું ચક્ર ફર્યા કરેછે, તે મહાન ઇશ્વરની દેવતાઓ હમેશાં ઉપાસના કર્યા કરેછે.

દરેક વસ્તુઓમાં ભગવાન ઓતપ્રોત થઈ રહેલાછે, અને વસ્તુઓ નાશ પામે તોપણ, તે નાશ નહીં પામે એવા છે.

જે પરમાત્મા સૃષ્ટિની ઉત્પત્તિ વખતે, બ્રહ્માને ઉત્પન્ન કરેછે, અને તેને જ્ઞાન આપેછે, તથા જે મહારા આત્મામાં સાક્ષીરૂપે રહેલાછે, તે ભગવાનને મહારો ઉદ્ધાર થવા માટે હું શરણે જઈછું.

તે ઠાઠ પણ જાતના મેલ વિનાના છે, તે ઠાઠ પણ જાતની ક્રિયા વિનાના છે, તે સદાય શાંતિમાં રહેવાવાળા

છે, તેનું સ્વરૂપ કોઈથી પણ પુરેપુરું જાણી શકાય નહીં એવું છે, તે કોઈ પણ જાતની ભૂલ કરે નહીં, તથા તેને કોઈ પણ જાતનો દોષ લાગે નહીં એવા છે, તે કદી પણ નાશ ન પામે એવા છે, તે જીવોને ભવપાર ઉતારવા માટે શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ પૂલ જેવા છે, અને લોકડાં બળી રહ્યા પછી પ્રકાશમાન અગ્નિ રહ્યા હોય, તે અગ્નિની પેઠે પ્રકાશમાન છે.

એ સર્વના ઇશ્વર છે, એ સૌ જીવો તથા સૌ વસ્તુ-
ઓના માલેક છે, એ બધી જાતના સૌ જીવોને પાળનાર છે,
અને લોકોના કલ્યાણ સારણ, પોતે સંસાર સાગર તરવાના
પૂલ જેવા થઈને, આ બધા ભાર પોતાની ઉપર ઉપાડે છે.

સ્વર્ગ, પૃથ્વી, આકાશ, મન અને ઇન્દ્રિયો વિગેરે
બધી બાબતો જે એકનેજ આધારે રહેલી છે, તે ભગવાનજ
સૌને મોક્ષ આપનાર છે, માટે બીજી વાતો છોડી દઈને ભગ-
વાનને ઓળખવો, કારણકે, એ મહા આનંદ સ્વરૂપ છે.

જે પરમાત્મા જ્યોતિરૂપ છે, જે આજી કરતાં પણ
ન્હાના છે, અને જેમાં અનંત શ્રદ્ધાંડો તથા સર્વ જીવો
રહેલા છે, તેજ સત્ય છે, તેજ અવિનાશી છે, અને તે

પરમાત્માને આત્માજ પકડી શકે તેમ છે. માટે હે હરિ-
જનો ! અનન્ય ભાવથી તમારા આત્માને પરમાત્માની સાથે
તન્મય કરો.

જીવો જ્યારે ઊંધી બચ છે ત્યારે પણ જ અગતો રહે
છે, અને સૌને માટે જરૂરની ચીજો બનાવે છે, તથા સર્વ
લોકો જેને આશ્રયે રહેલાં છે, પણ જ કાંઈને આશ્રયે રહેલો
નથી, તેજ સર્વ શક્તિમાન ઇશ્વર છે, અને તેજ આનંદ-
સ્વરૂપ તથા અવિનાશી છે.

ઇશ્વર ન્હાનાથી ન્હાનો છે, મોટાથી મોટો છે, અને
સૌ જીવોના અંતઃકરણમાં રહેલો છે છતાં પણ દેખાતો
નથી; પણ જ્યારે તેની કૃપાથી તેનો મહિમા સમજાય, અને
પછી જેના મનમાં કોઈ પણ બતની કામના રહે નહીં,
તથા કોઈ પણ બતની દિલ્લજીરી રહે નહીં, તે માહાત્મા
પરમાત્માનું દર્શન કરી શકે છે.

ઇશ્વર એકજ છે. તે સર્વને વશ રાખવાવાળો છે,
તે સર્વ પ્રાણીઓ તથા સર્વ વસ્તુઓના અંતરનો આત્મા
છે, અને તે એકમાંથી અનેક પ્રકારનાં રૂપ કરી શકે છે.

એવા સર્વશક્તિમાન ઇશ્વર પોતે મહારા આત્મામાં પણ રહેલા છે, એમ જે ભક્તો પ્રત્યક્ષ રીતે અનુભવી શકે છે, તેઓને કદી પણ નાશ ન પામે એવું સુખ મળે છે; તે સિવાય બીજાને એવું સુખ મળતું નથી.

આખા જગતમાં ભગવાન વ્યાપી રહેલા છે માટે સૌ ઠેકાણે તેના હાથ છે, સૌ ઠેકાણે તેના પગ છે, સૌ ઠેકાણે તેની આંખો છે, સૌ ઠેકાણે તેનાં માથાં છે, સૌ ઠેકાણે તેનાં મોઢાં છે, અને સૌ ઠેકાણે તેના કાન છે એમ સમજો.

ભગવાનને કાંઈ પણ જાતનું આવરણ નડતું નથી, લાલ, પીળો વિગેરે કાંઈ પણ જાતનો રંગ તેનામાં નથી, તે પવિત્રમાં પવિત્ર છે, અને તે કદી પણ નાશ ન પામે એવો છે. એવા સમર્થ પરમપુરુષને જે જાણે છે તે માણસ તેને પામે છે.

આંખથી ભગવાન દેખાતા નથી, હાથ પગ વિગેરે કર્મેન્દ્રિયોથી તે પકડાતા નથી, તે કાંઈ શબ્દથી જાણાતા નથી, તે કાંઈ લક્ષણથી સમજી શકાય તેમ નથી, અને તે

ચિંતવનમાં ન આવી શકે એવા છે; કારણકે તે સંસારના બધી જાતના સૌ ધર્મોથી જુદા છે, તે એકજ છે, તે અખંડ શાંતિવાળા છે, તે મહામંગળ સ્વરૂપ છે, અને માત્ર આપણો આત્માજ તેને પકડી શકે તેમ છે.

આપણા હૃદયની અંદર જે પરમાત્મા રહેલા છે, તે દીકરા કરતાં પણ વધારે બહાલા છે, ધન કરતાં પણ વધારે બહાલા છે, અને જગત્ની સર્વ વસ્તુઓ કરતાં પણ તે વધારે બહાલા છે, એમ જે ભક્ત અનુભવી શકે છે, તે શાંતિ અને સુખ ભોગવે છે.

કદી પણ નાશ ન પામે એવા એક ભગવાન સિવાય, જગત્ની સૌ વસ્તુઓ નાશ પામવાવાળી છે, માટે ભગવાન સિવાય જગત્ની બીજી વસ્તુઓને જે માણસો બહાલી ગણે છે, તે માણસોને જે કોઈ જ્ઞાની ભક્ત એમ કહે કે, તમારી બહાલી વસ્તુઓનો તો નાશ થઈ જશે, તો એ વાત સાચી છે, કારણકે અંતે એમજ થાય છે, માટે નાશ પામી જાય એવી વસ્તુઓને બહાલી ગણવાને બદલે, અવિનાશી ભગવાનને બહાલા ગણો, એટલે એ આપણો બહાલો ધણી કદી પણ નાશ પામશે નહીં.

સૌ ઠેકાણે ભગવાનના મહિમાને જીજ્ઞાસુઓ, ભગવાન
ગુણોની વાતો કરે, ભગવાનના સ્વરૂપનું મનન કરે
સદાય ભગવાનમાંજ જીવને પ્રોધ રાખે.

ઈશ્વર સૌ જીવોનો ધણી છે અને તે રાજ્ય
રાજ છે.

ગાડીના પૈડાંમાં જેમ જીવ આરામો હોયછે,
એ બંધા આરામો જેમ એકજ વચલાં જડાં લાકડા
નીકળેલા હોય, અને એકજ પાડાની અંદર રહેલા હોયછે,
તેમજ આકાશ, વાયુ, અગ્નિ પાણી તથા પૃથ્વી, વિગેરે
સર્વ લોકો, સર્વ પ્રાણુ, અને સર્વ જીવાત્માઓ, પરમાત્મા-
માંથીજ નીકળેલાછે, અને પરમાત્માજ રહેલા છે.

જેનો આદિ અંત નથી, જે સર્વ ઠેકાણે વ્યા-
પ્ત રહેલા છે, અને જેનાથી આ સર્વ જગત્ ઉત્પન્ન થયું છે.
પરમાત્માને હું માનપૂર્વક નમસ્કાર કરૂં છું, અને તેના
મારા આત્માને ઠરવા દઉં છું.

આવૃત્તી ૧ લી.]

[નકલ ૨૦૦૦]

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—શા. હરીલાલ એટાનાલ મહેલ

કાવેશ્વર ધર નં. ૧૭, કાલકાદેવી રસ્તો, મુંબઈ, ૨.

છાપનાર:—શા. મગનલાલ જીજ્ઞાસુદાસ. (૧૯૯-૧૭૭

શ્રી 'સરસ્વતી' છાપખાનું. ૩૫૬ નાગદેવી રસ્તો, મુંબઈ, ૩

